Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36535
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

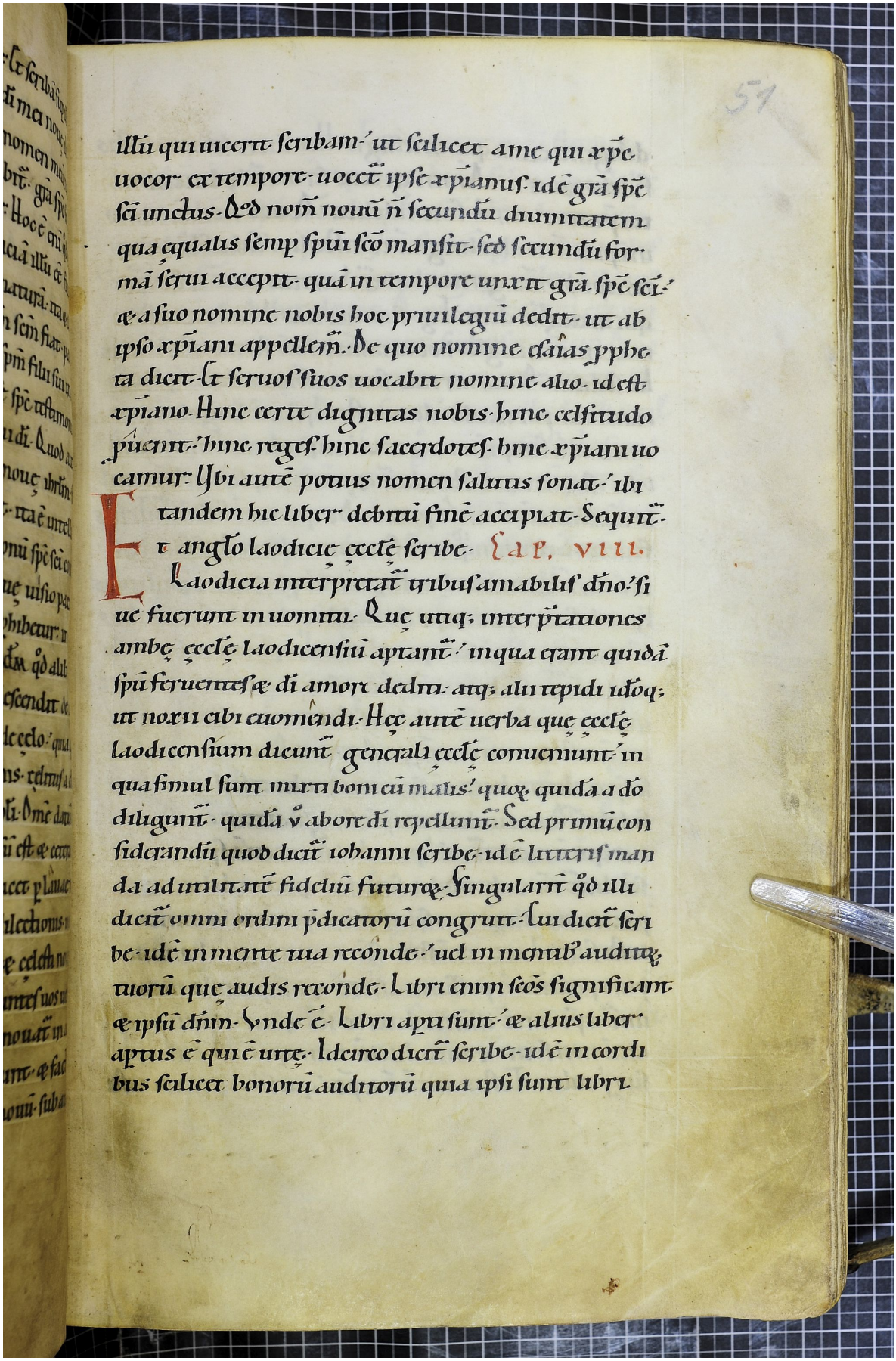

51

illu qui uicerit scribam: ut scilicet a me qui xpe
uocor. ex tempore uocetur ipse xpianus. id e gra spe
sci unctus. Qd nom nouu n secundu diuinitatem
qua equalis semp spui sco mansit. sed secundu for-
ma serui accepit. qua in tempore unxit gra spe sci:
et a suo nomine nobis hoc priuilegiu dedit. ut ab
ipso xpiani appellem. De quo nomine esaias pphe
ta dicit. Et seruos suos uocabit nomine alio. id est
xpiano. Hinc certe dignitas nobis. hinc celsitudo
pueniit: hinc reges. hinc sacerdotes. hinc xpiani uo
camur: Ubi autem potius nomen salutis sonat: ibi
tandem hic liber debitu fine accipiat. Sequitur
et angelo laodicie ecclie scribe. Cap. viii.
Laodicia interpretatur tribus amabilis dno: si
ue fuerunt in uomitu. Que utq; interpretationes
ambe ecclie laodicensiu aptant: in qua erant quida
spu feruentes et di amore dedita. atq; alii tepidi idoq;
ut noxii ebi euomendi. Hec autem uerba que ecclie
laodicensium dicunt generali ecclie conueniunt: in
qua simul sunt mixti boni cu malis: quos quida a do
diligunt. quida u abore di repellunt. Sed primu con
siderandu quod dicit iohanni scribe. id e litteris man
da ad utilitate fidelium futuroru. Singulariter qd illi
dicit omni ordini pdicatoru congruit. Cui dicit scri
be. id e in mente tua reconde: ud in mentib audituq;
tuoru que audis reconde. Libri enim scos significant
et ipsu dnm. Unde e. Libri apti sunt: et alius liber
aptus e qui e uite. Idcirco dicit scribe. id e in cordi
bus scilicet bonoru auditoru quia ipsi sunt libri.